

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: K/9780

Érkezett: 2016 MÁRC 23.

Kövér László

az Országgyűlés elnöke részére

Írásbeli kérdésHelyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdésére, **kérdést** kívánok benyújtani a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 48.§ 2., 3., 5. pontja szerinti feladatkörében eljáró **Balog Zoltán** Emberi Erőforrások Minisztériumot vezető miniszterhez,

„Milyen arányban és miért növekszik a császármetszések száma ma Magyarországon?”

címmel. A választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Európai összehasonlításban, nálunk a császármetszések aránya a legmagasabbak között van. A magyar kórházakban tavaly átlagosan 39 százalék volt ez az arány (2013-ban 36, 2014-ben 38 százalék), tehát növekedés látható. Noha az Egészségügyi Világszervezet 1985-ös ajánlását már eltörölték – 10–15 százalék közötti arányt tartott ideálisnak –, a hazai mutató még mindig jócskán fölülte van a mostanában elfogadott 20–25 százalékos sávnak. Kórházanként igen eltérőek az arányok: az elmúlt három év alapján 11 és 55 százalék között változott, ami annak ellenére is magas, hogy bizonyos intézmények a kockázatosabb esetekkel foglalkoznak.

A növekvő műtéti beavatkozások mögött állhat az is, hogy ezzel a módszerrel tervezhető a szülés ideje, ami segíti az orvoshiánnyal küzdő osztályok munkáját. A szakértők szerint a magas hazai arálynak csak egy része magyarázható szakmai okokkal, sokszor az orvosok fokozott elővigyázatosságból végeznek császármetszést. Ha ugyanis bármilyen sérülés, rendellenesség miatt jogi útra kerül az ügy, központi kérdés lesz, hogy miért nem történt császármetszés, vagy miért nem végezték el időben.

Emellett az is felmerült, hogy azért választják az orvosok inkább a műtéti beavatkozást, mert az több, az Országos Egészségbiztosítási Pénztárról (OEP) kapott támogatást jelent a kórházaknak.

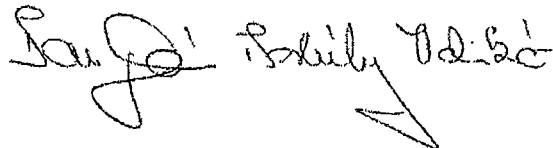
Mindezek miatt is fontos lehet figyelembe venni, hogy egy nemzetközi kutatásról szóló tanulmány rámutatott, hogy a császármetszések számának növekedésével potenciálisan nőtt az anyák és újszülöttek egészségügyi kockázata - mint például a halvaszületés.

Azzal együtt, hogy a döntés szabadságát meg kell adni a szülőknek, hogy ő dönthesse el, miként kíván szülni (természetes úton, vagy műtéti beavatkozással), valamint hogy figyelembe kell venni az esetleges egészségügyi kockázatokat is, felvetődik az a kérdés, hogy nem presszionálják-e az orvosok az anyákat arra, hogy a császármetszést válasszák - ha szükséges, ha nem?

Mindezek miatt kérdezem Miniszter Urat:

- Miként változott az elmúlt 5 évben a császármetszések aránya az ország egyes megyéiben? Miként alakult ez az egyes kórházakban?
- Hogyan változott az elmúlt 5 évben a szülésznők és szülészorvosok száma az ország egyes megyéiben? Miként alakult ez az egyes kórházakban?
- Mennyi támogatást kap az OEP-től egy kórház a természetes úton levezetett/kísért szülés után?
- Mennyi támogatást kap az OEP-től egy kórház, ha a császárszületést választják a szülés módjának?
- Milyen szakmai protokollok állnak rendelkezésre a kórházak, az orvosok számára a szüléshez kapcsolódóan, és ezek milyen esetben és mi alapján részesítik előnyben a császármetszést?
- Milyen tájékoztatást kapnak az anyák a születést megelőzően és pontosan mikor, arra vonatkozóan, hogy milyen beavatkozásokat kérhetnek vagy kell, hogy kapjanak?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2016. március 23.

Bangóné Borbély Ildikó
országgyűlési képviselő
(MSZP)